

په اروپا کی د مینسته افغانانو د ټولنو فدراسیون فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

24-06-2012

کرزی و وداع با مصلحت گرایی

در آستانه اجلاس توکیو آقای کرزی کنفرانس فوق العاده سران سه قوه را فرا خواند تا در حضور آنها با مصلحت گرایی در رابطه با فساد اداری وداع کند. بگذار نخست به جوانب مثبت این کنفرانس و بیانیه کرزی در آن اشاره کنیم. متعاقباً می پردازیم به تحلیل مختصر اثرات آن.

- مبارزه جدی با فساد اداری از پیش شرط های اصلی جامعه جهانی در زمینه ادامه کمک های مالی به افغانستان بشمار می رود. به دلیل فساد گسترده اداری، تعدادی از کشورهای جهان هشدار داده اند که در صورت عدم مبارزه جدی با فساد، کمک های خود را به افغانستان قطع خواهند کرد. اگر این کمکها قطع شود به عمیق تر شدن و وسیعتر شدن بحران اقتصادی کنونی در افغانستان می انجامد. ترکیب وسیع این کنفرانس و سخنرانی کرزی میتواند به کشورهای دعوت شده به کنفرانس توکیو چنین ذهنیت بدهد که کرزی اینبار واقعاً جدی است و از قطع کمک مالی به سکتور ملکی منصرف شوند.

- چون فساد در ارگانهای سه گانه دولت کنونی بیداد میکند، گفتگو در مورد مبارزه با فساد باید در حضور رهبری هر سه ارگان صورت میگیرد.

- کرزی درین کنفرانس اعتراف کرد که شیوه تفرری ها که وی طی ده سال گذشته دنبال کرده یعنی "در نظر گرفتن مسایل تنظیمی، قومی، سمتی و نژادی در تقرر ماموران دولتی یکی از دلایل اصلی فساد در حکومت افغانستان بشمار می رود."

- کرزی در حضور قوای سه گانه و در حالیکه ملت افغان از طریق تلویزیون شاهد بود، تعهد کرد که منبعد سیاست مصلحت گرایی را کنار می گذارد و با قاطعیت با موارد فساد برخورد خواهد کرد. اگرچه این تعهد در اخیر دوره ده ساله کرزی صورت میگیرد ولی میتواند بحیث معیار عملش در دو سال آینده قرار گیرد.

- کرزی درین کنفرانس علیه افراد، نیروها و کشورهای بیکی که خیال تجزیه افغانستان را بسر دارند، جداً اخطار داد.

واقعیت اینست که امیدواری زیاد به اینکه آقای کرزی به این تعهد خود عمل کرده بتواند، موجود نیست. طی ده سال گذشته شیوه حکومتداری آقای کرزی بر مبنای حفظ رضایت سران جهادی به هر قیمت استوار بوده است. تقسیم قدرت و پست ها بر مبنای مصلحت های تنظیمی، سمتی و قومی صورت میگیرد. رهبران تنظیمی و قوماندان هایی که در زمان جهاد مستقیماً با رهبران در تماس بودند ده ها سال قبل توسط استخبارات دول مختلف، بخصوص پاکستان و ایران به فساد کشانیده شدند. ایشان از همان زمان به فساد، تنظیم پرستی و قوم بازی معتاد شده اند. چیزی بنام منافع ملی برایشان مطرح نیست. در ماحول آقای کرزی همین نوع افراد اکثریت را تشکیل میدهند. آنها چون مار بدور ارگانهای کنونی دولت چسبیده اند. هریک از اینها اکنون بیکی از مافیا ها (مواد مخدره، زمین، اسلحه، مواد سوخت و انرژی و غیره) تعلق دارند. ایشان روابط با کشورهای همسایه را نیز احیا کرده اند. از جانب دیگر برای اعمال نفوذ بر شکل گیری آینده سیاسی افغانستان آقای کرزی به همین اشخاص که شبکه اجتماعی اش را تشکیل میدهند نیاز دارد. به احتمال قوی مصلحت گرایی با مفسدین دوست ادامه پیدا خواهد کرد. اگر مبارزه علیه

دپانوشمیره: له ۱ تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولی

فساد صورت گیرد، لبه تیز آن متوجه مفسدین متعلق به اپوزیسیون رسمی (جبهه "ملی"، ائتلاف و غیره) خواهد بود.

اداره خرنوالی چنین وانمود میکند که مشکل عمده اش متهمین دو پاسپورته اند که بعد از افشای جرم، افغانستان را ترک کرده اند. آقای کرزی به خارجی ها چنین فرمایش میدهد: " رئیس بانک را برای ما بیاورید..." در حالیکه خواستن صدیق چکری از انگلستان و خواستن فطرت و دیگران از امریکا و کانادا کار مشکل نیست. افغانستان میتواند با امضای قرار داد استرداد مجرمین با این کشورها خواستار استرداد آنها شود. چرا اینکار تا حالا صورت نگرفته است؟ زیرا کرزی از عواقب چنین قرارداد برای برخی دوستاش که در خارج دوسیه دارند، هراس دارد. کرزی ازین هم هراس دارد که قربانیان جنایات ضد بشریت بالای یکی از معاونین و یا دوستان نزدیکش در خارج عریضه کند و آنگاه کشور خارجی ذیربط خواستار استرداد متهم گردد. دلیل دیگر این انفعال بی ارادگی سیاسی حکومت و شرکت اقارب برخی از متهمین در رده های بالایی قدرت میباشد. بطور مثال صدیق چکری داماد ربانی و رهبر مؤقتی جمعیت اسلامی متهم به اختلاس است. وی اکنون در لندن آزادانه زندگی میکند. افرادی از این قبیل ولو که در مقابل ارگ هم زندگی کنند، مورد باز خواست قرار نمی گیرند. تورن اسماعیل وزیر آب و برق از شش سال بدینسو متهم به اختلاس زمین های دولتی به ارزش هفتاد میلیون دالر است. اداره فاسد خرنوالی بعوض اینکه بالای وی قانون را تطبیق کند، دوسیه اش را گم می اندازد. متهمین اصلی دوسیه کابل بانک یعنی برادر فهیم و شیرخان فرنود در حمایت کرزی از پرداخت پولهایی که تاراج کرده اند ابا می ورزند ولی قانون بالای شان تطبیق نمی گردد. عطا محمد نور سیاست خارجی حکومت مرکزی را قبول ندارد و علناً مخالفت خود با آن را اعلام میکند ولی بدون مزاحمت از طرف حکومت مرکزی به کار خود ادامه میدهد. قرار معلوم این قانونشکنی ها به اشاره خود آقای کرزی صورت گرفته است. ملیشیه معلوم الحالی چون رشید دوستم امروز متهم به خیانت ملی میشود ولی فردا رئیس جمهور این اتهام را انکار میکند. آیا این افتضاح نیست؟ اگر آقای کرزی با مصلحتگرایی واقعاً وداع کرده است، باید کار خود را از همین اشخاص آغاز کند. در غیر آن باید بدانند که تاریخ مصلحت گرا نیست!

(کمیته حقوق بشر فارو)